

स्वर्गाचे पुस्तक

खंड 5

प्रा? ाना स्थान, रँक आणि उद्देशाकडे परत ये? ासाठी कॉल करणे
७ ासाठी ते देवाने निर्माण केले होते

लुईसा पिकारेटा

दैवी इच्छेचे मूल

प्रभु, माव ा मदतीला ये. माव ा बंडखोऱ्यांना वश कऱ, पवित्र आा धाऱकतेच्या समोऱ
नेहमीच अविचाऱी असेल.

मी भरून येईपर्यंत मला तुव ा पवित्र आणि आऱध्य इच्छेने भऱ, जेणेकरून माझी
इच्छा तुव ाद्वारे खावी लागेल.

तेव्हा मला पवित्र आापालनाविरुद्ध लढ? ाचा आनंद मिळेल. आणि तू, पवित्र
आा धाऱक, मी नेहमी तुव ाशी युद्ध केले तऱ मला क्षमा कऱ.

मला प्रत्येक गोष्टीत शांतपणे तुमचे अनुसरण कऱ? ाचे सामर्थ्य द्या, जऱी कधीकधी ते
फाऱसे वाजवी वाटत नसले तरीही.

माव ा कबूल कऱणाऱ्याच्या आा पाळ? ासाठी मी जे लेखन केले पाहिजे त्या लेखात
मी तुमच्याशी कसे लढू शकतो?

पण पुढे, चला शांत बसूया, जास्त वेळ थांबू नका आणि लिहायला सुरुवात करूया.
माझा पूर्वीचा कबुलीजबाब (1) खूप व्यस्त आहे, तो मला मार्गदर्शन कऱत असलेल्या
वर्षांपेक्षा खूप जास्त आहे.

ये? ास सक्षम नसल्यामुळे, माझा वर्तमान कबुलीजबाब त्याच्या जागी येतो (2).

विशेषतः मी एकमेकांसोबत खूप आनंदी असल्याने असे होईल असे मला कधीच वाटले
नव्हते; त्याला माझा पूर्ण विश्वास होता.

माझा वर्तमान कबुलीजबाब माव ाबऱोबऱ सुरू हो? ाच्या सुमारे दीड वर्ष आधी, आणि
मी माव ा नेहमीच्या स्थितीत असताना, धन्य येशूने मला हे सुनिश्चित कऱ? ास
सांगितले होते की माझा भावी कबूल कऱणाऱ माव ा आंतर्िक जीवनाची काळजी घेतो
आणि माव ा स्थितीनुसार त्याला पूर्ण सहकार्य कऱतो.

त्याने मला सांगितले:

"जेव्हा मी पीडित आा ाला कबूल कऱतो, तेव्हा त्या व्यक्तीमध्ये त्याचे कार्य सतत
असले पाहिजे. तुम्ही तुमच्या भावी कबुलीजबाबला सांगाल की त्याला खऱोखऱ
माव ासोबत सहकार्य कऱवे लागेल.

नाहीतऱ मी तुला दुसऱ्याच्या हाती देईन.

प्रभु, एका», मी उत्त॒ दिले, “द॒भो॒ज ये? ासाठी वधस्तंभ स्वीका॒? ाचा आणि मा॒ I सध्याच्या कबूलकर्त्याप्रमाणे स्वतःचा त्याग क॒? ाचा धी॒ आणखी कोणाकडे असेल? ”मी त्याला कोल क॒न, मी त्याला प्रकाश देईन आणि तो येईल. -तो हा क्रॉस क्वचितच स्वीका॒ल. - होय, तो येईल.

ज॒ त्याने माझे ऐकले नाही त॒ मी त्याला मा॒ I आईला पाठवीन. तो तिच्याव॒ प्रेम क॒तो म्हणून, तो तिला हा उपका॒ नाका॒णा॒ नाही.

(1. डॉन मिशेल डी बेनेडिक्टिस. 2. डॉन गेना॒ डी गेना॒ जो 1889 मध्ये त्याचा कबुलीजबाब बनला .)

जे त्याच्याव॒ ख॒ख॒ प्रेम क॒तात त्यांना वेळ लागत नाही.

मात्र, तो काय क॒णा॒ याकडे माझे लक्ष ाहणा॒ आहे. मी तुला जे काही सांगितले ते त्याला सांग.

त्याच्या आल्यानंत॒ काही वेळाने मी त्याला सर्व काही सांगितले, पण बिचा॒ , एका नवीन कार्यामुळे, मा॒ I आंत॒क जीवनाची दिशा घेऊ शकला नाही.

जाणूनबुजून केलेल्या निवडीपेक्षा त्याची असमर्थता अधिक होती हे मला दिसले. जेव्हा येशूने मला जे सांगितले होते ते मी त्याला दिले तेव्हा त्याने स्वतःला अधिक चांगले लागू केले, प॒ंतु तो लवक॒च त्याच्या जुन्या सवयीव॒ प॒तला.

धन्य येशूने याबद्दल तक्रा॒ केली आणि मी त्याच्याशी पुन्हा बोललो. .

एके दिवशी त्याने स्वतः मला एक नवीन कबुलीजबाब पाठवले I च्याकडे मी माझा आ॒ उघडला आणि त्याला सर्व काही सांगितले. त्याने यायला होका॒ दिला आणि मला आश्चर्य वाटले तो हो म्हणाला.

पण हे आश्चर्य लवक॒च थांबले. मला कसं समजावायचं ते कळत नाही, पण तो फक्त दोन-तीन दिवसांसाठी आला होता, मग तो निघून गेला.

तो सावलीसा॒खा गायब झाला आणि मी मा॒ I वर्तमान कबुलीजबाब ब॒ब॒ चालू ठेवले.

आज सकाळी मी माझा अतिशय अपमानित कबुलीजबाब पाहिला. त्याच्याब॒ब॒ धन्य येशू आणि सेंट जोसेफ होते .

त्यांनी त्याला सांगितले: “कामाव॒ जा, तू मागितलेली कृपा द्यायला प॒मेश्व॒ तया॒ आहे”. मग, मा॒ I प्रिय येशूला त्याच्या उ॒ टतेप्रमाणे त्रास होत असल्याचे पाहून मी त्याला म्हणालो: “प्रभु, इतकं दुःख सहन करून तुम्ही थकले नाहीत का?

येशूने उत्त॒ दिले:

“नाही, एक दुःख दुस-याचे स्वागत क॒? ासाठी माझे हृदय पेटव? ाशिवाय दुस॒ काहीही क॒त नाही.

हा दैवी दुःखाचा मार्ग आहे:

फक्त त्यातून मिळणा॒ फळे पाहून दुःख सहन क॒ आणि कृती क॒. मा॒ I जखमांमध्ये आणि मा॒ I क॒तात, मी ाष्ट्र आणि वाचलेल्या प्रा॒ ांना कृपा प्राप्त क॒ताना पाहतो.

थकल्यासा॒खे वाट? ाएवजी, मा॒ I हृदयाला आनंद आणि अधिक दुःख सहन क॒? ाची तीव्र इच्छा आहे.

“प्रत्येक आ॒ ासाठी असे असले पाहिजे.

त्याचे दुःख माळ । स्वतःच्या दुःखाचा भाग असावे. आज । ने तो काय कळतो याकडे पाहू नये, तू देवाला मिळालेल्या गौळाकडे आणि त्याच्या दुःखातून आणि त्याच्या कृत्यांमधून मिळणाऱ्या फळांकडे पहावे.

मी माळ । शरीरातून बाहेर पडलो होतो आणि मी पाहिले की माळ । कबूल कणाऱ्याला त्याच्या इच्छेनुसार मो । अडचणी येत आहेत. पुन्हा एकदा बेनेडिक्ट आणि पवित्र येशू जोसेफ त्याला म्हणाला:

"जु तुम्ही कामावर गेलात, तू तुमच्या सर्व अडचणी नाहीशा होतील; त्या माशाच्या तज्ज्ञप्रमाणे खाली पडतील.

मी माळ । नेहमीच्या अवस्थेत होतो. काही काळ मो । संकटात राहिल्यानंतर मी माळ । बाह्यमध्ये माझा आध्य येशू पाहिला. त्याच्या कपाळातून एक प्रकाश पसरला आणि या प्रकाशात खालील शब्द लिहिले गेले:
"प्रेम हे सर्व काही आहे, आणि देवासाठी आणि माणसासाठी; जु प्रेम थांबले तू जीवन स्वतःच संपुष्टात येते. तथापि, प्रेमाचे दोन प्रकार आहेत: एक अध्यात्मिक आणि दैवी, दुसरे शारीरिक आणि विकृत. या दोन प्रेमांमध्ये एक मोठे आहे. फक्त

तुम्ही म्हणू शकता की हा फक्त तुमच्या मनात एखाद्या गोष्टीबद्दल विचार करणे आणि हाताने काहीतरी करणे यामधील फरकाइतकाच मोठा आहे. मन एका क्षणात शंभू गोष्टींचा विचार करू शकते, पण हात एका वेळी एकच गोष्ट करू शकतात.
"दैवी निर्मात्याने केवळ प्रेमासाठी प्राणी निर्माण केले.
जु देवाने त्याचे गुण सतत प्रा. ांना संबोधित केले तू प्रेमच त्याला तसे कर? । स प्रवृत्त करते.

त्याचे गुणधर्म प्रेमातून प्राप्त होतात.
विस्कळीत प्रेम, जसे धन आणि सुख, माणसाचे जीवन टिकवत नाही. या गोष्टी केवळ पवित्रतेकडे नेत नाहीत, तू माणूस त्यांना देव बनवू शकतो.

जु प्रेम पवित्र असेल तू ते पवित्रतेकडे नेते. जु प्रेम विकृत असेल तू ते दोषास कारणीभूत ठरते."

आज सकाळी, खूप कडू दिवसांनंतर, धन्य येशू आला आणि माळ ।शी विशेषतः पवित्र मार्गाने संवाद साधला.
इतकं की मला वाटलं की मी ते कायमस्वरूपी आहे. पण, प्रकाशाच्या वेगाने ते दिसेनासे झाले.

माझे दुःख इतके मोठे होते की मला असे वाटले की मी वेडा झालो आहे, विशेषतः मला खात्री आहे की मी ते पुन्हा कधीही गमावणार नाही.
मी वेदनेने कोसळलो, तो प्रकाशाच्या वेगाने पळत आला आणि मो । आणि गंभीर आवाजात तो मला म्हणाला:

"तु कोण आहेस मला नेहमी तुला सोबत ठेव? । चे नाटक करणार?" मी वेडा होतो, मी धैर्याने उत्तर दिले:

"जेव्हा मी तुम्हाला बघोबघ असतो तेव्हा मी सर्वकाही असतो.
मला त्याच्या निर्मात्याच्या छातीतून आलेल्या इच्छेप्रमाणे वाटते. या इच्छेने,
- जोपर्यंत ते तुम्हाला शी एक रूप आहे,
- मी अस्तित्व, जीवन, शांती आणि सर्व वस्तू अनुभवतो.

तुम्हाला शिवाय मात्र मला तुटलेली, हळवलेली, बेचैन, निर्जीव, फक्त वाईट गोष्टीसह वाटतं.
जीवन जग? साठी आणि मला गमावू नका, माझी इच्छा, तुम्हाला बाहेर,
- नेहमी तुमचे स्तन शोधले पाहिजेत
- तिथे कायमचे रहावे."

येशूला सर्व काही समजले होते.
पण, पुन्हा एकदा, त्याने मला विचारले:
" पण तू कोण आहेस? "
मी पुढे म्हणालो: "सह, मी पा? त्या थेंबाशिवाय काहीच नाही.

आणि जोपर्यंत हा पा? त्या थेंब समुद्रात रहातो तोपर्यंत जणू संपूर्ण समुद्रच आहे.
ते इतके पा? प्रमाणे स्वच्छ आणि स्वच्छ रहाते. पण तो समुद्रातून बाहेर पडला ते
चिखल होतो
त्याच्या लहानपणामुळे, ते हळवले आहे. "

हलला, तो माझा कडे झुकला, मला मिठी मागली आणि म्हणाला:
"माझी मुलगी, जिला नेहमी माझा इच्छेमध्ये राहायचे आहे, ती दैवी जीवनात भाग घेते.
जन्म ती माझी इच्छा क्षणार्धात सोडू शकली तरी, मी त्याला स्वतंत्र इच्छेने निर्माण केले
असल्याने, माझी शक्ती एक चमक त्या कळते आणि त्याला दैवी जीवनात भाग घेणे
चालू ठेवता येते. आयुष्य..

या अखंड सहभागामुळे त्याला दैवी इच्छेशी इतकं घट्ट एकीकरण अनुभवायला मिळतं
की, इच्छा असूनही तो सोडू शकत नाही.

हा अखंड चमक त्या आहे जो मी नेहमी माझा इच्छेनुसार वागणान्याला देतो.

Après avoir vécu plusieurs jours amers à cause de absence
continue de mon adorable Jésus, j'ai senti ce matin que j'avais
atteint les profondeurs de affliction.

Fatiguée et sans force, j'ai pensé que Jésus ne me voulait plus dans
cet état, et j'ai presque décidé de tout abandonner.

Pendant que je pensais ainsi, mon aimable Jésus remua en moi et
me laissa savoir qu'il priait pour moi.

J'ai remarqué qu'il importait

- द पुइसन्स डी सून पे,

-sa Force d'âme et

-sa प्रोव्हिडन्स ओतणे moi.

मग तो म्हणाला:

"तुला दिसत नाही का बाबा,

-काण त्याला मदतीची नितांत गज आहे

- कसे, अनेक धन्यवादानंत

तिला पापी बनून तुझी इच्छा सोडायची आहे का?"

जेव्हा मी येशूचे हे शब्द ऐकले तेव्हा माझे हृदय कसे तुटले ते मी व्यक्त करू शकत नाही. तो माणूस तून बाहेर आला आणि तो माझा धन्य येशू आहे याची खात्री केल्यानंत मी त्याला म्हणालो:

"प्रभू, मी या अवस्थेत बळी जीव म्हणून जाहावे ही तुझी इच्छा आहे का? मला आता पूर्वीसाखे वाटत नसल्याने, कबूल कणाऱ्याला यापुढे येणे आवश्यक वाटत नाही. म्हणून निदान मी त्याला या बलिदानापासून वाचवीन".

येशू पुढे म्हणाला: "तुम्ही हे जाणू सोडावे ही माझी इच्छा नाही. कबूल कणाऱ्याच्या बलिदानाबद्दल, मी त्याला त्याच्या दानासाठी शंभपट पैसे देईन".

मग, अत्यंत दुःखी, तो पुढे म्हणाला:

"माणूस मुली, समाजवादी चर्चमध्ये हल्ला का? त यशस्वी झाले. फ्रान्समध्ये त्यांनी ते सार्वजनिकपणे केले.

इटलीमध्ये, अधिक लपलेल्या मार्गाने.

माझा न्याय शिक्षा ठोठाव? ती संधी शोधत आहे."

मी माणूस शस्त्रातून बाहेर पडलो होतो आणि मी येशूला एक काठी धरलेली दिसली
ने त्याने लोकांना माहले. माणसाण झाल्यानंत लोक पांगले आणि बंड केले.

येशू त्यांना म्हणाला:

"माणूस ती पुन्हा एकत्र ये? साठी मी तुला माहले. पण, एकत्र ये? ऐवजी,

-ti बंड ई

- तू माणूस पासून दूर पळत आहेस.

त्यामुळे कर्ण वाजवणे आवश्यक आहे».

असे म्हणत तो तुतावाजवू लागला.

मग मला समजले

की प्रभु शिक्षा पाठवेल आणि ते पुरुष,

- स्वतःला नम्र का? ऐवजी,

- त्यांनी त्याला अधिक नाज केले असते आणि त्याच्यापासून पळ काढला असता.

नंत, पणमेश्वर इत गंभीर शिक्षेसाठी णशिंग फुंकेल.

मी अनेक दिवस वंचित आणि अश्रूमधून गेले.

मला असे वाटले की पन्मेश्वरने मला बळी पड? !पासून निलंबित केले आहे. मला जे काही वाटले, मी माऱ् । संवेदना जाऊ देऊ शकलो नाही.
उलट, मला खूप ओटीपोटात वेदना होत होत्या ँ !मुळे मी चिंताग्रस्त होतो आणि मला समजू शकत नव्हते.

त्या ऱ्त्री, एका स्वप्नात, मी एक देवदूत मला बागेत मार्गदर्शन कऱ्ताना पाहिले. सर्व झाडे काळी पडली आहेत.

पण मी लक्ष देत नव्हतो काऱ्ण मी फक्त या गोष्टीचा विचार कऱ्त होतो की येशूने मला सोडून दिले होते.

मग माझा कबुलीजबाब आला.

मला जाग आल्यावर त्याने मला सांगितले की वेली गोठल्या आहेत.

गऱ्ब लोकांचा विचार करून मी खूप व्यथित झालो आणि मला भीती वाटली की येशू मला माऱ् । नेहमीच्या स्थितीत पऱ्त आण? !पासून मुक्तपणे शिक्षा कऱ्? !स सक्षम असेल.

पण आज सकाळी आशीर्वादित येशू आला आणि मला माऱ् । नेहमीच्या स्थितीत घेऊन गेला. त्याला पाहताच मी त्याला म्हणालो:

"प्रभु, काल काय केलंस? तू मला त्याबद्दल काहीच सांगितलं नाहीस.
मी तुम्हाला या शिक्षेला काही प्रमाणात स्थगिती दे? !स सांगितले असते.

येशूने उत्तर दिले:

"माऱ् । मुली, तुला दूऱ् ठेवणे माऱ् ।साठी आवश्यक होते. नाहीतऱ् तू मला अटक केली असती आणि मी मुक्त झालो नसतो.

याशिवाय तुमचा विरोध होता ते मी किती वेळा केले नाही?

काऱ्ण मनुष्याला त्याच्या निर्मात्याचे हक्क ओळखायचे नाहीत».

जऱ् ते लॉटेनमध्ये बोलत असले तऱ् ते काय बोलत आहेत याचा अर्थ मला समजला. ते ऐकून मी हादऱलो आणि मला ऱ्क्त गोठल्यासारखे वाटले.

मी येशूला दया दाखव? !साठी प्रार्थना केली.

मी माऱ् । वेदनादायक अवस्थेत वंचित ऱ्हिलो.

जास्तीत जास्त, येशू माऱ् ।शी न बोलता आणि क्षणभऱ्ही प्रकट झाला.

आज सकाळी, जेव्हा मी बेशुद्ध होतो, तेव्हा माऱ् । कबूलकर्त्याने येशूला जवळजवळ व्यर्थ ये? !स भाग पाडले.

येशूला स्वतःला दाखवायचे होते. अभिव्यक्तीसह कबूलकर्त्याला संबोधित कऱ्ण गंभीऱ् आणि त्रासदायक, तो म्हणाला:

'तुला काय हवंय?'

पुजाऱ् गोंधळलेला दिसत होता आणि त्याला काय बोलावे ते कळत नव्हते. म्हणून मी म्हणालो:

"प्रभु, कदाचित ती तुम्हाला जी कृपा मिळवायची आहे त्यासाठी आहे.

येशू त्याला म्हणाला:

"तया॑व्हा आणि तुम्हाला ते मिळेल.

तुमच्यासोबत आऽ ाचा बळी आहे: तुम्ही जितके जास्त विचा॑ आणि हेतूने जवळ
व्हाहाल, तितके तुम्हाला मजबूत आणि तुम्हाला हवे ते क॑. अस मोकळे वाटेल.

मी येशूला विचा॑ले: "प्रभु तू का येत नाहीस?"

त्याने उत्त॑ दिले: "तुला का जाणून घ्यायचे आहे का? ऐकले.

मग मी जगभ॑तून अनेक आवाज येत आहेत आणि ओ॑डत आहेत:

"पोपचा मृत्यू!

- धर्म नष्ट क॑!

- चर्चचा न॑संहा॑ क॑!

- सर्व अधिका॑ऱ्यांची कत्तल क॑:

- कोणीही आमच्या व॑ नसावे!"

आणि मी अशा इत॑ अनेक सैतानी गोष्टी ऐकल्या आहेत. • आमच्या प्रभूने जोडले:

"मा॑ I मुली, जेव्हा एखादा मनुष्य कृपा प्राप्त क॑. अस तया॑ असतो, तेव्हा त्याला
कृपा प्राप्त होते. जेव्हा तो वाईट गोष्टीचा निपटा॑ क॑तो तेव्हा त्याला प्राप्त होणा॑
वाईटच असते.

हे सर्व आवाज तुम्ही ऐकता मा॑ I सिंहासनापर्यंत पोहोचतात आणि हे वा॑वा॑ तसेच,
जेव्हा माझे न्यायमूर्ती त्या माणसाला पाहतात

- फक्त वाईट नको आहे,

- पण तो आग्रहाने विचा॑तो.

मग वाईट तेच आहे जे मला न्याय दे? अस भाग पाडले जाते.

त्यांना हे वाईट काय हवे आहे हे समजावे म्हणून मी हे क॑तो.

जेव्हा तुम्ही त्यात असता तेव्हा तुम्हाला ख॑ख॑ वाईट काय आहे हे माहित आहे.

म्हणूनच माझा न्याय त्या माणसाला शिक्षा दे? ाचा प्रयत्न क॑तो ».

मी मा॑ I नेहमीच्या अवस्थेत होतो.

मी मा॑ I आ॑ध्य येशूला पाहिल्याब॑ब॑ तो मला म्हणाला:

"शांतता सर्व आकांक्षा व्यवस्थित ठेवते.

पण काय प्रत्येक गोष्टीव॑ विजय मिळवते, आऽ ात पूर्ण चांगले स्थापित क॑ते आणि
सर्वकाही पवित्र क॑ते?

ती हेतूची शुद्धता आहे ,

म्हणजेच, सर्व काही केवळ देवाला संतुष्ट कर? ाच्या उद्देशाने करणे.

उद्देशाची शुद्धता

- आऽ ाधा॑कतेसह स्वतःच सदगुणांचे नियमन आणि सुधा॑णा क॑ते.

- तो आऽ ाच्या अध्या॑जिक संगीताचे दिग्दर्शन क॑णाऱ्या शिक्षकासा॑खा आहे." असे
म्हणत तो प्रकाशाच्या वेगाने अदृश्य झाला.

मी माझे शऱ्ही सोडले होते.

धन्य ॲशू माऱ्हा हातात होता आणि आम्ही अनेक लोकांमध्ये होतो. काऱ्हा, तलवाऱ्ही आणि चाकूने लोकांनी ॲशूच्या शऱ्हीला इजा करू? ऱ्हा प्रयत्न केला, पऱ्हु, सर्व प्रयत्न करून्ही ते त्याला कोणतीही इजा करू शकले नाहीत. चांगली विकसित झाली असली तऱ्ही त्यांची शस्त्रे घाव घाल? ऱ्ची शक्ती गमावून बसली होती.

या अंतःकरणांची क्रूरता पाहून ॲशू आणि मला खूप वाईट वाटले.

जऱ्ही त्यांच्या प्रयत्नांना काहीही निष्पन्न झाले नाही, तऱ्हीही त्यांनी यशाच्या आशेने प्रहाऱ्हा पुन्हा केला. जऱ्हा त्यांनी ॲशूला दुखावले नसेल, तऱ्हा ते करू शकले नाही म्हणून ते होते.

ते खूप ऱ्हागावले काऱ्हाण त्यांची शस्त्रे कुचकामी होती आणि ते ॲशूला दुखाव? ऱ्ची त्यांची इच्छा पूर्ण करू शकले नाहीत. ते स्वतःला म्हणाले:

आपण ते का करू शकत नाही?

इतऱ्हा पऱ्हिस्थितीत आम्ही त्याच्यापर्यंत पोहोचू शकतो, पऱ्हु यावेळी, तो या महिलेच्या हातात असताना, आम्ही त्याला काहीही करू शकत नाही.

या महिलेला दुखवून एकमेकांपासून वेगळे करू शकतो का ते पाहूया.

त्यांनी असे म्हणताच, ॲशूने माझे हात सोडले आणि त्यांना हवे तसे करू? ऱ्चे स्वातंत्र्य दिले.

ते माऱ्हा ऱ्हा हात ठेव? ऱ्पूर्वी मी म्हणालो:

"प्रभु, मी चर्चसाठी आणि सत्याच्या विजयासाठी माझे जीवन अर्पण करूतो. कृपया माझे बलिदान स्वीकारू."

ॲशूने माझे बलिदान स्वीकारले आणि त्यांनी,

- तलवाऱ्हीच्या साहाय्याने,

- त्याने माझी मान काप? ऱ्चे काम हाती घेतले.

पण, त्यांनी केल्याप्रमाणे मी माऱ्हा ऱ्हा शऱ्हीत पऱ्हातलो.

मला वाटले की मी माऱ्हा ऱ्हा इच्छेपर्यंत पोहोचलो आहे (मऱ्हा ऱ्हासाठी). पण, माऱ्हा ऱ्हा निऱ्हाशेने, सर्वकाही थांबले आहे.

ॲशूच्या एकांतात आणि दुःखात शेवटचे दिवस घालवल्यानंतऱ्हा, आज सकाळी मी माऱ्हा ऱ्हा शऱ्हीबाहेऱ्हा बाळ ॲशूसह माऱ्हा ऱ्हा हातात सापडलो.

मी त्याला पाहताच, मी त्याला म्हणालो: "अहो! प्रिय ॲशू, तू मला एकटे सोडले आहेस. किमान मला या अवस्थेत कसे वागायचे ते शिकवा.

- दुर्लक्ष आणि - ऑफऱ्हा'

त्याने उत्तर दिले:

"माझी मुलगी.

- तुम्हाला तुमच्या हात, पाय आणि हृदयात जे काही त्रास होत आहे,

-त्याला माऱ्हा ऱ्हा स्वतःच्या दुःखाशी एकरूप करू

माऱ्हा ऱ्हा हात, पाय आणि हृदयाच्या जखमांमध्ये पाच "पित्याची महिमा" वाचताना .

आणि स्वतः ला दैवी न्यायासाठी मोबदला द्या

-- वाईट कृत्ये e

- प्रा? िंच्या वाईट इच्छा

मां I कां िंचा मुकुटासाठी मी जे काही सहन केले आहे त्याच्याशी स्वतःला जोडणे.

तीन "पित्याची महिमा" पाठ करून हे क

मनुष्याने त्याच्या तीन क्षमतांद्वारे केलेल्या पापांची भर्त्साई म्हणून,

जे इतके विद्रूप झाले आहेत

की त्याच्यातील माझी प्रतिमा ओळखता येत नाही.

नेहमी शोधात

- तुझी इच्छा मां I शी एकरूप ठेव? I साठी ई

- मां I वं नेहमी प्रेम क.

तुझी आठवण तुं I त सतत वाजणाऱ्या घंटासारखी असू दे ,

तुझी आठवण येते

- मी जे काही केले आहे आणि तुं I साठी दुःख सहन केले आहे आणि

- मी तुम्हाला दिलेल्या अनेक कृपा.

धन्यवाद आणि कृतं ण्हा:

कृतं ता ही दैवी खजिना उघडणाऱ्या गुरुकिल्ली आहे. **तुमच्या बुद्धीला** इतं

कशाचाही विचार करू द्या :

फक्त देवाची काळजी घ्या .

तुम्ही असे केल्यास,

- मला तुं I त माझी प्रतिमा सापडेल आणि

- जे समाधान मला इतं प्रा? िंकडून मिळू शकत नाही ते मला मिळेल.

हे तुम्हाला सतत कंवे लागेल कांण,

जं गुन्हा सतत होत असेल तं

समाधान देखील असले पाहिजे.

मी म्हणालो, "अं प्रभु! मी किती वाईट होतो! मी अगदी स्वार्थी होतो. तो पुढे म्हणाला:

मां I मुली, घाबरू नकोस.

जेव्हा आं मां I साठी सर्व काही कंतो तेव्हा तो जे कंतो ते मी स्वीकंतो. त्याला

मिळालेल्या सुखसोयी आणि सांत्वन मी सुद्धा स्वीकंतो जणू ते मां I स्वतःच्या दुःखी

शंभूला दिले आहेत.

तसेच, तुम्हाला कोणत्याही शंकांपासून मुक्त कं? I साठी,

- जेव्हा तुम्हाला सांत्वन वाटेल e

-तुम्हाला हे स्वीकं? I ची गंज वाटत आहे, ते मां I साठी कं आणि म्हणा:

"प्रभु, मला तुमच्या दुःखी देहाचे सांत्वन कंयचे आहे

त्याच वेळी ँ I मध्ये मां I स्वतःच्या शंभूचे सांत्वन केले जाते ».

मी असे म्हणताच तो हळू हळू माळ ापासून दूध गेला, जोपर्यंत मी त्याला पाहिले नाही आणि मी त्याच्याशी बोलू शकत नाही.
त्याच्या जा? ने मला एवढं दुःख झालं की मी फाटल्यासाऱ्खं वाटत होतं.

त्याला शोध? ासाठी मी त्या बंद खोलीत प्रवेश केला जिथे तो बंद होता. तिथे मी त्याला म्हणालो: अहो! सज्जन! तू मला का सोडलेस?
तू माझा जीव आहेस ना?
माझा आळ आणि माझे शऱ्ध सुद्धा तुळ ापासून वंचित ढह? ाचे दुःख सहन कऱ्? ास अशक्त आहे.
मला असे वाटते की मी मऱ्त आहे. हा मृत्यू माझा एकमेव सांत्वन आहे."

मी हे बोलत असताना, येशूने मला आशीर्वाद दिला आणि पुन्हा एकदा अदृश्य झाला. मग मी पऱ्त सामान्य झाले.

मी माळ ा नेहमीच्या अवस्थेत होतो, मला माहित नाही कसे, मी माळ ामध्ये माझा आऱ्ध्य येशू पाहिला.

मला आश्चर्यचकित पाहून तो मला म्हणाला:

"माळ ा मुली, जे लोक त्यांच्या संवेदनांचा वापऱ् करून मला दुखवतात ते त्यांच्यातील माझी प्रतिमा खऱ्ब कऱ्तात.
पाप आऱ् ाला मारून टाकते: ते दैवी सर्वांसाठी मृत होते.

दुसऱ्कडे, जऱ् एखाद्या व्यक्तीने माझे गौऱ्ब कऱ्? ासाठी त्याच्या इंद्रियांचा वापऱ् केला तऱ् मी त्याला सांगू शकतो: "तू माझे डोळे, माझे कान, माझे तोंड, माझे हात आणि माझे पाय आहेत".

त्यामुळे माळ ा सर्जनशील कृतीशी त्याचा संबंध आहे.

"जऱ् त्याच्या इंद्रियांनी मला गौऱ्ब दे? ाव्यतिऱ्क्त, त्याला इतऱ्साठी - दुःख कसे द्यावे हे माहित आहे,
-समाधान ई
- दुरुस्ती,
ते माळ ा विमोचन कृतीशी देखील संबंधित आहे.

आणि जऱ् ती तिच्यातील माळ ा कृतीला आणखी शऱ्ण गेली तऱ् ती स्वतःला माळ ा पवित्र कृतीशी जोडते.

अशाप्रकारे, मी जे काही सृष्टी, विमोचन आणि पवित्रीकऱ्णात पूर्ण केले आहे, मी आऱ् ामध्ये सहभाग निर्माण कऱ्तो.
जऱ् आळ त्यात माळ ा कृतीशी जुळत असेल तऱ् सर्व काही आहे. "

मी माळ ा नेहमीच्या स्थितीत असताना, मी माझे शऱ्ध सोडले आणि बाळ येशूला

पाहिले. त्याच्या हातात दुःखाने भडलेला प्याला आणि काठी होती.

तो मला म्हणाला: "तू पाहतोस, माव । मुली, जग मला या दुःखाच्या प्याल्यातून सतत प्यायला लावते".

मी प्रत्युत्त दिले: "प्रभु, मला या दुःखातून काही द्या, जेणेकरून तुम्ही एकटे दुःख सहन करू नका."

त्याने मला या कडू पेयाचा एक थेंब दिला.

Ppuis, त्याने हातात धडलेल्या काठीने माव । हृदयाला स्पर्श केला आणि त्यात एक छिद्र केले.

या छिद्रातून मी घेतलेल्या या कडू पेयाचा एक छोटासा ऩस बाहेर पडला. पणंतु हे पेय एका गोड दुधात बदलले होते जे लहान मुलाच्या तोंडात घुसले आणि त्याला आनंद आणि ताजेतवाने केले.

त्याने मला सांगितले:

"माव । मुली, जेव्हा मी एखाद्या आज ।ला कटुता आणि क्लेश देतो, तेव्हा तो माव । इच्छेशी एकरूप होतो, मला ते आवडते."

ज३ ते

- तुमच्या त्रासाबद्दल धन्यवाद,

- ते मला भेट म्हणून देतात,

आणि ज३ हे दुःख आणि कटुता तिच्यासाठी ऩहिली त३ ती माव ।साठी हळूवा३पणे आणि आनंदाने बदलतात.

ज३ काम आणि दुःख, एक आज

- फक्त मला संतुष्ट क३? ।चा प्रयत्न क३,

- कोणताही मोबदला न मागता,

ते मला आनंदित क३ते आणि मला आणखी ताजेतवाने क३ते.

आज काय क३तो

माव । हृदयातील सर्वात प्रिय ,

माव । नज३त सर्वात सुंद३ आणि

दैवी अस्तित्वाशी सर्वात जवळचे ,

या गोष्टी क३? ।च्या पद्धतीमध्ये चिकाटी आहे.

ते नंत३ देवाच्या त्याच अप३वर्तनीयतेचे अप३वर्तनीय बनते.

"ज३ उलट, आज एकदा 'हो' म्हणतो आणि दुस३ 'नाही'.

ज३ तो यावेळी विशिष्ट ध्येय शोधत असेल आणि पुढच्या वेळी दुस३ ध्येय.

आज ज३ त्याने देवाला आणि उद्या प्रा? िना संतुष्ट क३? ।चा प्रयत्न केला, त३ आज सा३खा होतो

-एक दिवस ऩणीला ई

- दुसऱ्या दिवशी एका नीच नोक३ला,

- जो एक दिवस उ३ृष्ट अन्न आणि दुसऱ्या दिवशी उ३लेल्या अन्नासह जेवतो.

त्यानंत३ तो गायब झाला.

लवकऱच तो पऱत आला, जोडून:

"सूर्य सर्वाच्या फायद्यासाठी अस्तित्वात आहे, पऱंतु प्रत्येकाला त्याच्या प्रभावाचा फायदा होत नाही.

त्याचप्रमाणे, दिव्य सूर्य प्रत्येकाला आपला प्रकाश देतो, पऱंतु त्याचे फायदेशीऱ पऱणिणाम कोण घेतात?

सत्याच्या प्रकाशाकडे डोळे उघडे कोण ठेवतात? त्यापैकी बहुतेक अंधाऱत ऱहतात.

७ िंचा मला प्रसन्न कऱ? िचा दृढ हेतू आहे तेच या सूर्याच्या पूर्णतेत आनंदित होतात.

माऱ I शऱऱीऱतून बाहेऱ पडून आणि स्वर्गाच्या ऱणीला पाहून मी तिच्या पाया पडलो आणि तिला म्हणालो:

माऱ I प्रिय आई, मी स्वतःला किती भयानक अवस्थेत पाहतो, माऱ I एकमेव खजिन्यापासून, माऱ I स्वतःच्या जीवनापासून वंचित आहे. स्वतःला कोणत्या संतांना समर्पित कऱवे हे मला कळत नाही."

आणि मी ऱडत होतो.

एक कास्केट उघडल्याप्रमाणे धन्य व्हर्जिनने तिचे हृदय उघडले. तिने मुलाला येशूला तिथे आणले आणि मला दिले:

"माऱ I मुली, रडू नकोस, हा तुझा खजिना, तुझे जीवन आणि तुझे सर्व काही आहे. **ते घ्या**, ते कायमस्वरूपी तुमच्याकडे ठेवा आणि तुमची नजर तुमच्यात त्याच्यावर स्थिर ठेवा.

जऱ तो तुम्हाला काही सांगत नसेल किंवा तुमच्याकडे त्याला सांग? िसाऱखे काही नसेल तऱ लाज बाळगू नका.

फक्त तुमची नजर तुमच्यात त्याच्यावर स्थिर ठेवा आणि

तुम्ही सर्व काही ऐकाल, सर्व काही कराल आणि प्रत्येक गोष्टीसाठी तुम्ही तृप्त व्हाल.

"हे आऱ िच्या आंतरिक जीवनाचे सौंदर्य आहे:

त्याला बोल? िची गऱज नाही किंवा त्याला शिक्षणाची गऱज नाही; कोणतीही बाह्य गोष्ट तिला आकर्षित कऱत नाही किंवा त्रास देत नाही.

तिला आकर्षित कऱणाऱे सर्व आणि तिची सर्व संपत्ती तिच्या आत आहे. फक्त तिच्यातील येशूकडे पाहून, तिला सर्वकाही समजते आणि सर्वकाही कऱते.

असे केल्याने, तुम्ही कॅल्व्हिच्या शिखऱवऱ चढून जाल जिथे तुम्ही येशूला लहानपणी नव्हे तऱ क्रूसीफिक्सच्या रूपात पहाल. आणि तू त्याच्याबऱबऱ तिथेच ऱहशील."

बाल येशू तिच्या हातात आणि धन्य व्हर्जिनच्या सहवासात, असे दिसते की आपण कॅल्व्हिच्या वाटेवऱ चालत आहोत .

दऱम्यान, कोणीतऱी येशूला माऱ िपासून दूऱ ने? िचा प्रयत्न केला.

मी मदतीसाठी स्वर्गीय ऱणीला ओऱडून म्हणालो:

"माऱ I आई, मला मदत कऱ, काऱण त्यांना येशूला माऱ िपासून दूऱ नोयचे आहे."

तिने उत्तऱ दिले:

"घाबरू नकोस. तुझे काम हेच आहे की तुमची आंतरिक नजर त्याच्यावर स्थिर

ठेवावी . त्याच्याकडे अशी शक्ती आहे की इतऱ् सर्व शक्ती,
मनुष्य किंवा वार्ड, तो पऱ्भूत होईल.

आमचा प्रवास सुरू ठेवत आम्ही एका चर्चमध्ये पोहोचलो जिथे पवित्र मास साजऱ् केला जात होता.

संवादाच्या क्षणी मी बाल येशूला माऱ् । हातात घेऊन वेदीजवळ गेलो.

यजमान मिळाल्यानंतऱ् लगेचच येशू माऱ् । हातातून गायब झाला तेव्हा मला आश्चर्य वाटले. थो् च वेळात मी माऱ् । शेऱ्पऱ्त पऱ्तलो.

आज सकाळी, माऱ् । आऱ्ध्य येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मी खूप व्यथित झालो होतो. अचानक तो माऱ् । मध्ये अशा प्रकाऱ् प्रकट झाला की त्याच्या उपस्थितीने माझी संपूर्ण व्यक्ती भऱ्ली.

मी त्याच्याकडे बघितले, तो मला म्हणाला, जणू या देखाव्याचा अर्थ समजावून सांगाः
"माऱ् । मुली, तुला लाज का वाटते काऱ्ण मी अशा प्रकाऱ् तुझा स्वामी आहे? जेव्हा एखादा आऱ्ज मला त्याच्या मनाचा, त्याच्या हातांचा, हृदयाचा आणि त्याच्या पायांचा, थोडक्यात, त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वाचा, पापाचा स्वामी बनवतो. यापुढे त्याच्यावऱ् ऱ् करू शकत नाही.

जऱ् तिच्यात अनैच्छिक काहीतऱ् प्रवेश केला तऱ् ती ताबडतोब शुद्धीकऱ्णासाठी विल्हेवाट लावली जाते आणि अनैच्छिक कृतीला ताबडतोब नकाऱ् देते, काऱ्ण मी या आऱ् च्या स्वामी आहे आणि तो माऱ् । नियंत्रणाखाली आहे.

शिवाय, मी संत असल्यामुळे, आऱ् । ला स्वतःमध्ये नसलेली गोष्ट ठेवणे कठीण जाते पवित्र नाही. शिवाय, आऱ् । ने त्याच्या आयुष्यात मला सर्व काही दिले असल्याने, मी त्याच्या मृत्यूच्या वेळी त्याला सर्व काही देतो हे योग्य आहे, त्याला विलंब न कऱ्ता सुंदऱ् दृष्टीकोन स्वीकाऱ्ले.

जो कोणी त्याच्या आयुष्यात स्वतःला पूर्णपणे माऱ् । स्वाधीन कऱ्तो त्याला शुद्धीकऱ्णाच्या ँ ला स्पर्श कऱ्णाऱ् नाहीत.

मी माऱ् । नेहमीच्या अवस्थेत होतो. माझा आऱ्ध्य येशू आला आणि त्याने मला त्याचा गोड आवाज ऐकवलाः "आऱ्ज जितका जास्त नैसर्गिक गोष्टींपासून दूऱ् जातो तितका तो अलौकिक आणि दैवी गोष्टी प्राप्त कऱ्तो.

जितके तो स्वतःचे आऱ्ज प्रेम काढून टाकतो, तितकेच त्याला देवाचे प्रेम प्राप्त होते.

मानवी शास्त्रांच्या िनाची आणि सुखांच्या शोधाची त्याची आकांक्षा कमी असते.

पृथ्वीचे जितके जास्त त्याला स्वर्गीय गोष्टी आणि सद्गुणांचे िन प्राप्त होईल.

माऱ् । आऱ्ध्य येशूच्या अनुपस्थितीमुळे मी खूप व्यथित आणि जवळजवळ वेडा झालो होतो. मी कुठे आहे हे मला माहीत नव्हतेः पृथ्वीवऱ् की नऱ्कात.

अचानक, येशू मला प्रकट झाला आणि म्हणालाः

"जो सद्गुणांच्या मार्गावऱ् चालतो तो माझे जीवन जगतो. जो दुर्गुणांच्या मार्गावऱ् चालतो तो माऱ् । शी विऱ्धेधाभास जगतो."

तो गायब झाला आणि नंतऱ् पटकन पऱ्त आला आणि जोडलाः

"माळ I अवताराद्वारे, माझी मानवता माळ I देवत्वावर कलम केली गेली आहे.

कोणीही शोधत आहे

- त्याच्या इच्छेने, त्याच्या कृतीने आणि त्याच्या हृदयाने माळ I शी एकरूप व्हा? I साठी,
- त्याचे आयुष्य माझे अनुकरण करून जगणे, माळ I स्वतःच्या आयुष्यात वाढणे ई
माळ I मानवतेच्या झाडाला एक फांदी जोडून माळ I देवत्वावर मी माळ I मानवतेची
केलेली कलम विकसित करते.

दुसऱ्याकडे, जे आता माळ I शी एकरूप होत नाही, ते तो माळ I मानवतेवर त्याची
शाखा विकसित करत नाही.
जो कोणी माळ I बघेल ते म्हणजे निवडतो त्याला जीवन मिळू शकत नाही: तो हळूहळू
आहे आणि नाश होईल».

पुन्हा एकदा तो गायब झाला.

मग मी माझे शरीर सोडले आणि मला गुलाबाच्या बागेत सापडले.
काही गुलाब खूप सुंदर आणि चांगले तयार झाले होते. त्यांच्या पाकळ्या अर्ध्या होत्या
उघड? I साठी.
इतके गुलाबांनी त्यांच्या पाकळ्या थोडे I शा वाऱ्याच्या झुळकेत गमावल्या, जोपर्यंत
त्यांची फक्त देठ शिल्लक राहिली नाही.

एक तरुण माणूस, मला माहित नाही की तो कोण होता, मला म्हणाला:

“ पहिले गुलाब आतील भागात राहणाऱ्या आऽ चे प्रतिनिधित्व करतात.

- हे आता सौंदर्य, ताजेपणा आणि स्थिरता प्रदर्शित करतात जे त्यांच्या पाकळ्या (गुण)
जमिनीवर पड? I पासून घेतात.

- त्यांच्या पाकळ्या अर्ध्या बंद आहेत हे वस्तुस्थिती ते बाह्य जगासाठी उघड? I चे
प्रतीक आहे.

त्यांच्यामध्ये जीवन असल्याने, ते पवित्र दानाने सुगंधित आहेत. दिव्यांप्रमाणे ते देव
आणि माणसांसमोर् चमकतात.

“ गुलाबी सेकंद क्षुल्लक आऽ चे प्रतिनिधित्व करतात : ते जे थोडे चांगले करतात ते
सर्वांच्या दृष्टीने केले जाते.

- त्यांच्या रुंद खुल्या पाकळ्या% चे प्रतीक आहेत

७ चे एकमेव ध्येय देव आणि त्याचे प्रेम नाही.

- त्यांच्या पाकळ्या (त्यांचे गुण) कमकुवतपणे जोडलेले आहेत:

अभिमान, आनंद, आत्मप्रेम किंवा मानवी आदर्शाची झुळूक वाहू लागताच,
ते पडतात; त्यांच्या सदसद्विवेकबुद्धीला टोचणाऱ्या काटेचे उभेतात." मग मी माझे शरीर
पुन्हा जोडले.

मी पॅशनच्या तासावर ध्यान केले

- जिथे येशूने त्याच्या आईला मृत्यूला जा? I साठी सोडले,

- अधिक तंतोतंत त्या क्षणी जेव्हा येशू आणि मेरीने एकमेकांना आशीर्वाद दिला.

मी त्या दुरुस्त केल्या
जो सर्व गोष्टींमध्ये प्रभूला आशीर्वाद देत नाही, आणि
जे त्याला अपमानित देखील कऱ्हेत.

देवाने आशीर्वाद वाढवावेत अशी प्रार्थनाही मी केली
- आम्हाला आवश्यक आहे
- आम्हाला कृपेत ठेव? साठी.

आणि देवाच्या वैभवात जे उणीव आहे ते मी भरून काढ? त्या प्रयत्न केला.
- प्रा? ंच्या दुर्लक्षामुळे
प्रत्येक गोष्टीत देवाला आशीर्वाद दे? साठी .
मी हे कऱ्हेत असताना, मला वाटले की येशू माऱ्हे मध्ये ढवळून मला म्हणाला:

"माझी मुलगी,
- जेव्हा तुम्ही माऱ्हे आईला दिलेल्या आशीर्वादाचा विचार कऱ्हेता,
- मी प्रत्येक प्रा? ाला आशीर्वाद दिला आहे याचाही विचार कऱ्हेत.

सर्व काही आशीर्वादित होते:
त्यांचे विचार, त्यांचे शब्द,
त्यांच्या हृदयाचे ठोके, त्यांची पावले आणि
त्यांनी माऱ्हे साठी केलेली कृती.
सर्व काही माऱ्हे आशीर्वादाने चिन्हांकित होते.

प्राणी जे काही करू शकतो ते सर्व माऱ्हे मानवतेने आधीच पूर्ण केले आहे. अशा
प्रकारे, सर्व काही माऱ्हे द्वारे दैवत केले गेले.

तो पुढे म्हणाला:
"माझे जीवन खऱ्हे पृथ्वीवऱ्हे जाते,
- केवळ धन्य संस्कारातच नाही,
- पण माऱ्हे कृपेत ऱ्हेणाऱ्या आऱ्हे मध्येही.

मी जे काही केले ते प्राणी स्वीकारू शकत नाहीत. त्यांच्या क्षमता मर्यादित आहेत.
याप्रमाणे
अशा आऱ्हे त मी माझी भऱ्हेपाई चालू ठेवतो,
या मध्ये माझी स्तुती,
त्यामध्ये माझे आभार,
त्यामध्ये आऱ्हे ंच्या पवित्रतेसाठी माझा आवेश,
ह्यात माझे दुःख, वगैऱ्हे .

७ । गुणवत्तेने आऱ्हे माऱ्हे ाशी एकरूप होतात, त्यानुसार मी त्यांच्यामध्ये माझे जीवन
विकसित कऱ्हेतो.

कल्पना कऱ्हे की जीव मला काय वेदना देतात,

मला त्यांच्यात अभिनय कऱ्याचा आहे ,
माळ ाकडे लक्ष देऊ नकोस .

नंतऱ् तो गायब झाला आणि मी माझे शऱ्हीऱ् पुन्हा भऱ्ले.

मी माळ ा नेहमीच्या अवस्थेत होतो. मी येशूला पाहताच तो मला म्हणाला:
"देवदूत आऱ् ाचे ऱ्क्षण कऱ्? ास सक्षम आहेत की नाही,
त्यांची कर्तव्ये पाऱ् पाडणे ई
देवाने त्यांच्यावऱ् सोपवलेले हे काम ते कधीही सोडत नाहीत .

जऱ्ही, असूनही
- त्यांची काळजी,
- त्यांचा उत्साह आणि
- त्यांची उपस्थिती,
ते आऱ् हऱ्वताना पाहतात, ते नेहमी त्यांच्या जागी असतात.

हे खऱ् आहे ना
- त्यांच्या यश किंवा अपयशांवऱ् अवलंबून,
ते देवाला अधिक किंवा कमी गौऱ्व देतात.

काऱ्ण त्यांची इच्छा ही नेहमीच त्यांच्यावऱ् सोपवलेले काम पूर्ण कऱ्? ाच्या दिशेने
असते.

"आऱ् ाचे बळी हे मानवी देवदूत आहेत ऽ ांना आवश्यक आहे
- मानवतेसाठी दुरुस्ती,
- त्याच्या वतीने भीक मागणे e
- त्याचे संरक्षण करा.

ते त्यांच्या ध्येयात यशस्वी होतात की नाही,
- त्यांनी त्यांच्या कामात व्यत्यय आणू नये,
- किमान त्यांना वरून सूचित हो? ापूर्वी नाही.

आज सकाळी मी माळ ा आत माळ ा आऱ्ध्य येशूला काटेऱ्ही मुकुट घातलेले पाहिले.
त्याला असे पाहून मी त्याला म्हणालो:

"माय प्रभू, का तुझे डोके
- तिला तुळ ा चावट शऱ्हीऱ्चा हेवा वाटला ऽ ाने खूप दुःख सहन केले आणि खूप ऱ्क्त
सांडले - आणि दुःख सहन करून तिला त्याच्यापेक्षा कमी सन्मानित व्हायचे नव्हते.
जोपर्यंत तुम्ही तुमच्या शत्रूंना भडकावत नाही
-तुला काऱ् ांचा इतका वेदनादायक मुकुट घालायला?"

येशूने उत्तऱ् दिले:

"माझी मुलगी,
काटेरी मुकुटाचे अनेक अर्थ आहेत .

याबद्दल बऱ्च काही सांगितले गेले असले तरी अजूनही बऱ्च काही सांगायचे आहे. जणू

माळ I शब्दीभाषी स्पर्धा कळत असताना, माळ I डोक्याला त्याचा त्रास आणि त्याचे भक्त वाहायचे होते.

हे, त्याने नमूद केले आहे की, त्याने केलेल्या मनासाठी हे जवळजवळ अनाकलनीय आहे.

डोके शरीर आणि आळ्य एकत्र करते .

अशा धृतीने की डोक्याशिवाय शब्दी काहीच नाही.

इतके सदस्यांशिवाय जगणे शक्य असले तरी, एखाद्याच्या डोक्याशिवाय जगणे अशक्य आहे, कारण तो संपूर्ण माणसाचा आवश्यक भाग आहे.

शब्दीने पाप केले किंवा चांगले केले तरी, डोके सर्व काही निर्देशित करते.

बाकीचे शब्दी हे साधनापेक्षा अधिक काही नाही.

" माळ I डोक्याला लागलं

- माझे धाऊ आणि माझे प्रभुत्व पुनर्संचयित कळ,
 - गुण मिळवा जेणेकरून
 - कृपेचे नवीन आकाश आणि
 - सत्याचे नवीन जग मानवी मनात प्रवेश करू शकतात
- पापांच्या नक्काचा आणि वाईट वासनांचा सामना कळ? साठी.

मला संपूर्ण मानवी कुटुंबाचा मुकुट बनवायचा होता

- गौर्वाचा, - सन्मानाचा आणि - प्रतिष्ठेचा.
- म्हणून मला प्रथम माळ I मानवतेचा मुकुट घालायचा होता,
- काळीं चा वेदनादायक मुकुट असला तरीही,
 - अमर्त्तवाच्या मुकुटाचे प्रतीक,
- जे मी त्या प्रा? ना पळत दिले आहे ७ ांनी ते पापामुळे गमावले होते.

तसेच, काटेची मुकुट कळणे म्हणजे

की काळीं शिवाय गौरव किंवा सन्मान नाही.

उग टतेवळ कधीही नियंत्रण ठेवता येत नाही

किंवा प्राप्त केलेले सद्गुणही नाहीत

देह आणि आज्ञाचा अपमान न करता.

खर्ची शक्ती प्राप्त होते

- स्वतःच्या भेटीसह,
- मृत्यू आणि त्यागाच्या जखमांसह.

शेवटी, काळीं चा मुकुट म्हणजे

- की मी एकटाच खर्ची धाजा आहे आणि
 - जो मला त्याच्या हृदयाचा धाजा बनवतो त्याला आनंद आणि शांती मिळो.
- मी तिला माळ I धाऊ I ची धाणी कळीन.

माळ I डोक्यातून भक्ताचे ते वाहू लागले

त्यांनी मानवी मनावळ माळ I धाजाचे १ान भरून टाकले."

येशूच्या शब्दांमुळे मला कसे वाटले हे मी कसे व्यक्त करू शकतो?
शब्द मला अपयशी ठरतात
खरंच, मी जे थोडेसे सांगितले आहे ते मला विसंगत वाटते.
जेव्हा आपण देवाच्या गोष्टींबद्दल बोलतो तेव्हा हे असे असले पाहिजे असे मला वाटते.

पासून
-देव निर्मिलेला आहे आणि
- आपण त्याचे प्राणी आहोत,
आम्ही त्याच्याबद्दल टिंगल केल्याशिवाय बोलू शकत नाही.

मी माऱ्हा । नेहमीच्या स्थितीत असताना, मला पाप आणि कटुता पूर्ण वाटली. माझा
आध्मिक येशू माऱ्हा । मध्ये विजेच्या झोताप्रमाणे प्रकट झाला.
ते पाहताच माझी पापे नाहीशी झाली.
थथ्थ कापत, मी त्याला म्हणालो: "प्रभु, हे कसे शक्य आहे की तुऱ्हा । उपस्थितीत,
जेव्हा मला माऱ्हा । पापांची जाणीव झाली पाहिजे, तेव्हा उलट घडते?"

त्याने उत्तर दिले:
"माझी मुलगी, माझी उपस्थिती मर्यादा नसलेला समुद्र आहे.
जो माऱ्हा । उपस्थितीत येतो
ते समुद्रात शिऱ्हाणाऱ्या पा? ।च्या थेंबासाऱ्हाखे आहे. जेव्हा ते माऱ्हा । समुद्रात मिसळले
गेले तेव्हा ते चिखलमय आहे की स्पष्ट आहे हे मला कसे कळेल?

माझा दैवी स्पर्श सर्वकाही शुद्ध करतो, काळ्याला पांढऱ्हा करतो. मग तू का घाबऱ्हातोस?
शिवाय, माझी इच्छा हलकी आहे.

तुम्ही नेहमी माझी इच्छा पूर्ण करत असल्याने, या प्रकाशात जगा:
ते बदलते
- तुमचे दुःख, - तुमचे एकांत आणि - तुमच्या आज्ञेसाठी प्रकाशाच्या पोषणासाठी
तुमचे दुःख.

खरे जीवन देणारे एकमेव भरीव पोषण म्हणजे माझी इच्छा.

या सततच्या प्रकाशाच्या आवाऱ्हामुळे आज्ञेला प्राप्त होणाऱ्हा दोष नाहीसे होतात हे
तुम्हाला माहित नाही का?
असे म्हणत तो गायब झाला.

मी माऱ्हा । नेहमीच्या स्थितीत ऱ्हाहिलो, माऱ्हा । आध्मिक येशूला काही क्षणांतच पाहिले.
त्याने मला सांगितले:

"माऱ्हा । मुली, तुला माहित आहे का पाप म्हणजे काय?
हे मानवी इच्छेचे कार्य आहे
दैवी इच्छेच्या विरोधात केले.

दोन मित्रांच्या मतभेदाची कल्पना कऱ्हा:

जऱ्हा त्यांच्यातील मतभेद किऱ्हाकोळ असतील तऱ्हा असे म्हणता येईल की त्यांची मैत्री असावी तितकी परिपूर्ण नाही.

- ते एकाच वेळी एकमेकांवर प्रेम आणि विरोध कसे करू शकतात?

खऱ्हे प्रेम आवश्यक आहे

- दुसऱ्याच्या इच्छेनुसार जगणे,
- बलिदानाच्या किमतीवर देखील.

जऱ्हा मतभेद गंभीर असतील तऱ्हा ते आता मित्र नाहीत तऱ्हा शत्रू आहेत. ऐसें पाप ।

छोछ । छोछ । गोष्टीतही ईश्वरी इच्छेला विरोध करूणे. हे देवाचे शत्रू बन? साऱ्हाखे आहे.

प्राणी नेहमीच अशा संघर्षांना कारणीभूत असतो. "

मी माऱ्हा । कबुलीजबाबाशी माऱ्हा । भीतीबद्दल बोललो होतो

-माझी पीडित व्यक्तीची स्थिती देवाच्या इच्छेशी सुसंगत असेल किंवा नसेल तऱ्हा ई

-जऱ्हा हे सत्यापित करू? साठी, मला हे का सोड? चा प्रयत्न करू? ची गरज नाही, मी करू शकतो का हे पाह? साठी.

माऱ्हा । कबूलकर्याने, त्याच्या नेहमीच्या अडचणींशिवाय, मला सांगितले:

"ठीक आहे, उद्या प्रयत्न करू."

मला एका ओऱ्हा ।तून मुक्त झाल्यासाऱ्हाखे वाटले. पुजाऱ्हा

पवित्र मास साजऱ्हा केला. सहवास मिळाल्यावर, मला माऱ्हा ।मध्ये माझा आऱ्हाध्य येशू दिसला. हात जोडून, त्याने माऱ्हा ।कडे पाहिले आणि दया आणि मदतीची याचना केली. त्याच क्षणी, मी माझे शऱ्हाऱ्हा सोडले.

मी स्वतःला एका खोलीत दिसले जिथे एक उदात्त आणि आदऱ्हाणीय स्त्री होती,

गंभीरपणे अर्धांगवायू झालेली आणि अंथरुणावर पडली होती.

तिच्या पलंगाचे हेडबोर्ड इतके उंच होते की ते छताला स्पर्श करूते.

बेड स्थिऱ्हा ठेव? साठी आणि रुग्णावर लक्ष ठेव? साठी मला या हेडबोर्डच्या शीर्षस्थानी उभे काह? अस भाग पाडले गेले, एका पुजाऱ्हाने पाठिंबा दिला.

मी या पदावर असताना मी धार्मिक पाहिले

— बिछान्याभोवती e

- रुग्णासाठी उपचारांची तयारी.

मी । कटुतेने ते एकमेकांना म्हणाले:

"ती खूप आजारी आहे, खूप आजारी आहे!

अंथरुणातून थोडेसे हलणे पुऱ्हासे आहे.

मी पलंगाचे डोके घऱ्हा पकड? ।वर लक्ष केंद्रित केले

पलंगाच्या हालचालीमुळे महिलेचा मृत्यू होऊ शकतो या भीतीने.

परिक्षा चालू आहे हे पाहून आणि माऱ्हा । निष्क्रियतेमुळे नाऱ्हाज होऊन, ऱ्हा ने मला धऱ्हाले आहे त्याला मी म्हणालो:

"दयाळूपणासाठी, मला खाली सोडा; मी तिथे काहीही करू नही आणि मी त्याला मदत करू नही. असे पाहून काय फायदा आहे? खाली, मी किमान तिची सेवा करू शकेन आणि तिला मदत करू शकेन." याजकाने उत्तर दिले:

"तुम्ही ऐकले नाही की पलंगाची थोडीशी हालचाल तिची स्थिती गंभीरपणे बिघडू शकते? जेव्हा मी तुम्हाला खाली सोडले तेव्हा बेडवून स्थिर करू? तिला कोणीही नसेल आणि ती मरेल."

मी म्हणालो, "एवढं करून मी त्याचा मृत्यू टाळू शकेन का? स्वर्गा, मला खाली ठेव!"

हे शब्द अनेकवेळा सांगितल्यानंतर त्याने मला कोणीही न धरता खाली पाडले. मी रूग्णाजवळ गेलो आणि मला आश्चर्य आणि खेद वाटला, मला दिसले की बेड हलत आहे.

त्याचा चेहेरा पाहिला.

तो थथथ कापला आणि मृत्यूच्या गर्जना ऐकू आला.

काही धार्मिक उपस्थित असे म्हणत धडू लागले: "खूप उशीर झाला आहे, शेवटच्या श्वासांवर आहे".

मग शत्रू सैनिक आणि अधिकाऱ्यां आजाऱ्या महिलेला माझ्याकडे पाहू लागले. तिला खोलीत घुसले. गंभीर आजाऱ्या असूनही, ती उठली आणि मोठ्या धैर्याने आणि सन्मानाने तिला माझ्याकडे पाहू आणि जखमी करू. तिची ऑफर दिली.

हे पाहून मी पानासाखा थथथ कापू लागलो आणि मी स्वतःला म्हणालो: "या सर्व गोष्टींना मी काळजीभूत आहे; माझा मुलगा हे वाईट घडते".

मला समजले की ही स्त्री चर्चचे प्रतीक आहे, तिच्या हातपाय अपंग आहे आणि इतर अनेक गोष्टी (उदा. मला उल्लेख करू). तिची गरज नाही, कारण मी जे लिहिले आहे त्यावरून अर्थ स्पष्ट आहे).

मग, माझा आत, येशू म्हणाला:

"जेव्हा मी तुला कायमचे निलंबित केले तेव्हा माझे शत्रू माझा चर्च करत वाहू लागतील".

मी उत्तर दिले: "प्रभु, मला या अवस्थेत पाहण्याचे नाही असे नाही. स्वर्ग मला एका क्षणासाठीही तुला इच्छेपासून मागे हटू देत नाही. जेव्हा तुम्हाला मी पाहण्याचे असेल तेव्हा मी पाहीन, अन्यथा निघून जाईल."

येशू पुढे म्हणतो:

"माझा मुली, जेव्हा तुझा कबुलीजबाब सांगून तुला दोषमुक्त करतो:

"ठीक आहे, उद्या तू प्रयत्न करशील.", बळी म्हणून तुझी भूमिका बंद होईल.

आज पाळनानेच आजचा बळी जातो.

आवश्यक असल्यास, जो तुम्हाला मार्गदर्शन करतो त्याला प्रबुद्ध करू. तिला मी

माझा सर्वशक्तिमानतेचा चमत्कार करीन.

मी आनंदाने दुःख सहन केले, परंतु माझा प्रिय वडिलांच्या आज्ञाप्रमाणे मला

बळी पडले.

माझी सर्व कृती आऽ। धाकतेच्या शिक्काने चिन्हांकित व्हावी अशी त्याची इच्छा होती.

"

माऱ्। शब्दात पत आल्याव्, मला माझी पीडित स्थिती सोड?। ची भीती वाटत होती, पंतु मी घाईघाईने म्हणालो:

"त्याने येथे. मी आऽ। धाकतेने मार्गदर्शित आहे त्यांनी याचा विचार केला पाहिजे. ज् पमेश्वराला मला हवे असेल त् मी तया आहे."

मी माऱ्। नेहमीच्या अवस्थेत होतो. मला वाटले की ज् पमेश्वर आला नाही त्, मला किमान यश मिळू शकते का हे पाह?। साठी मला स्वतःला बळजबर्दी क्?। चा प्रयत्न क्वा लागेल.

माझा आध्य येशू आला आहे.

त्याने मला दाखवून दिले की जोपर्यंत मला पीडित अवस्थेत ाहायचे आहे तोपर्यंत तो मला त्याच्याकडे अशा प्रकारे आकर्षित क्तो की मी दू जाऊ शकत नाही.

आणि ज् मला हे ाऽ। सोडायचे असेल त् तो माघा घेतो आणि मला तसे क्?। स मोकळे सोडतो.

माऱ्। साठी, मला काय क्वावे हे माहित नव्हते आणि मी स्वतःला म्हणालो:

"मला माझा कबुलीजबाब कसा बघायचा आहे आणि मला काय क्वायचे आहे ते त्याला विचारायचे आहे. थो । वेळाने मी आमच्या प्रभूला माऱ्। कबुलीजबाबासह पाहिले.

मी त्याला म्हणालो: "मला ाहायचे आहे का, हो की नाही ते सांग.

मी म्हटल्याप्रमाणे, मला समजले आहे की माऱ्। कबुलीजबाबदााने आदल्या दिवशी मला दिलेला आदेश मागे घेतला होता. त्याने आदेश मागे घेतला हे ख् असेल त् ठीक आहे, असा विचार करून मी लगेचच थांब?। चा निर्णय घेतला.

आणि तो निवृत्त झाल्याची कल्पना केली असती त् माझा निष्कर्ष चुकीचा होता. म्हणून जेव्हा माझा कबुलीजबाब आला आणि मला हे दुसऱ्या दिवशी करून पहा, तेव्हा मी शांत झालो.

थो । वेळाने पुन्हा प्रकट झाल्याव्, आशीर्वादित येशू मला म्हणाला:

"माऱ्। मुली, कृपेत असलेल्या आऽ। चे सौंदर्य इतके मोठे आहे की देव स्वतः त्याच्याव् मोहित झाला आहे.

देवदूत आणि संत हे महान आश्चर्य पाहून आश्चर्यचकित होतात.

ते या आऽ। कडे धावतात जो अजूनही जगात ाहतो पण कृपा बाळगतो.

त्याच्या खगोलीय प्फ्यूमने आकर्षित होऊन आणि त्यांच्या सर्वात मो । आनंदासाठी, त्यांना या आऽ। त तोच येशू सापडतो ऽ। ने त्यांना नंदनवनात आनंद दिला.

इतकं की त्याला या आऽ। सोबत ाहणं स्वर्गात ाह?। इतकंच आवडतं.

"हा चमॆ आॆ आला सतत काय देतो,
- सौंदर्याच्या नवीन छटांसह, हे माॆ आ इच्छेतील जीवन आहे.

गोष्टी

- आॆ आवील अपूर्णतेचे डाग काढून टाकते e
- हे त्याला त्याच्या मालकीच्या वस्तूचे ॆान देते का? माझी इच्छा.
आॆ आला कृपेने पुष्टी ठेवून काय बळकट आणि स्थिॆ कॆते? माझी इच्छा.

“ माॆ आ इच्छेनुसार जगणे हे पवित्रतेचे शिखर आहे . हे कृपेत सतत उॆ ांत होते.

पॆंतु जो आज माझी इच्छा पूर्ण कॆतो आणि उद्या त्याची इच्छा कृपेने पुष्टी केली जाऊ
शकत नाही: तो प्रगती कॆतो आणि माघाॆ घेतो.

त्याच्या आॆ आला खूप त्रास होतो
हे देव आणि त्याच्या आॆ आला खूप वैभवापासून वंचित ठेवते.

हे एखाद्या दिवशी श्रीमंत आणि दुसऱ्या दिवशी गॆब असल्यासाॆखे आहे. त्याची पुष्टी
संपत्ती किंवा गॆबीत नाही.
ते कसे होईल हे कोणीही सांगू शकत नाही."

त्यानंतॆ तो गायब झाला. थोॆ ाच वेळात माझा कबुलीजबाब आला.

मी जे लिहिले ते मी त्याला सांगितले आणि त्याने मला आश्वासन दिले की त्याने मला
दिलेला आदेश खॆखॆच मागे घेतला आहे.
माॆ आ कबुलीजबाबाच्या आॆपालनात, मी आता 24 ऑक्टोबॆ ॆेजी मला समजलेल्या
गोष्टीबद्दल बोलणे सुरू ठेवेन.

स्त्रीने चर्चचे प्रतीक केले.

तो एकटाच नाही तॆ हातपाय अपंग आहे.

जॆ तो लोटांगण घालत असला, त्याच्या शत्रूंकडून वाईट वागणूक दिली गेली आणि
त्याच्या अंगात अपंग असला तॆही तो कधीही त्याची प्रतिष्ठा आणि आदॆणीय स्थिती
गमावत नाही.

मला ते समजले

- ती स्त्री अंथरुणावॆ पडली होती याचा अर्थ असा होता की,
जॆ ते अत्याचाॆत, अर्धांगवायू आणि त्याच्या शत्रूंनी आक्रमण केले असले तॆ, चर्च
शाश्वत विश्रांतीपासून विश्रांती घेते.
- देवाच्या पितृ गर्भाशयात शांती आणि सुॆक्षिततेमध्ये,
- आईच्या पोटातील बाळासाॆखे.

मला हे देखील समजले की पलंगाचे डोके जे कमाल मर्यादेपर्यंत पोहोचले आहे ते
दैवी संॆक्षणाचे प्रतीक आहे ॆ ाने चर्चला नेहमीच पाठिंबा दिला आहे.

चर्चमधील सर्व काही तिच्याकडे स्वर्गातून येते :

- संस्काॆ

- सिद्धांत e

- बाकी सर्व.

सर्व काही स्वर्गीय, पवित्र आणि शुद्ध आहे.

स्वर्ग आणि चर्च दरम्यान सतत संवाद आहे.

स्त्रीला मदत करणाऱ्या काही धार्मिकांबद्दल, मला समजते

७।ंनी या मोजक्या लोकांचे प्रतिनिधित्व केले

जे, आपला जीव धोक्यात घालून चर्चेचे धक्षण करतात,

त्याला मिळालेल्या दुष्कृत्यांचा त्रास त्याच्या स्वतःच्या असल्याप्रमाणे होतो.

७। खोलीत ती महिला ब्रह्म होती, ती दगडांनी बनलेली आहे

- चर्चेची ताकद ई

- त्याचा कोणताही हक्क न सोड?।ची त्याची चिकाटी.

मरण पावलेली स्त्री तिच्या शत्रूंकडून मारले जाणे धैर्याने स्वीकारते

चर्चे,

- जेणे तो मेला असे वाटत असले तरी,

अत्यंत निर्भयतेने वागतो .

दुःख आणि भूक्त सांडल्याने तिचा खऱ्या आत्म्याने प्रतिबिंबित होतो: ती येशू ख्रिस्ताप्रमाणे
दुःखासाठी नेहमीच तयार असते.

मी माऱ्। नेहमीच्या अवस्थेत होतो आणि थोडावेळ मला माझा प्रिय येशू दिसला.

त्याने मला सांगितले:

"माझी मुलगी,

दुःख आणि दुःख स्वीकारणे चांगले आणि प्रशंसनीय आहे

- प्रायश्चित्त म्हणून आणि - शिक्षा म्हणून. पण ही देवाची वाग?।ची पद्धत नाही.

मी खूप काही केले आणि खूप सहन केले.

पण माऱ्। वडिलांचे आणि माणसांचे प्रेम हाच माझा एकमेव हेतू होता .

एखादा प्राणी दैवी मार्गाने वागतो आणि त्रास सहन करतो की नाही हे पाहणे सोपे
आहे :

त्याच्या कृती आणि दुःखांमार्गे फक्त प्रेम आहे.

जे इतके काऱ्।णे असतील, अगदी चांगली काऱ्।णे, तेही ती प्रा?।ंच्या पातळीवर्ष कार्य
करते. तेव्हा त्याला मिळणाऱ्या गुणवत्ता तेवढीच असते

- जे प्राणी मिळवू शकतात आणि

- मी दैवी पात्र नाही.

माऱ्। अभिनयाची पद्धत अंगीकारली ती प्रेमाची आग

त्यातील सर्व विषमता आणि असमानता नष्ट करणे इ

तो प्राणी आणि माझे एकाच कामात विघळेल.

आज सकाळी माझा आध्याय येशू मला अंतर्दामी अवतारित दिसला. माळ एकडे पाहून तो म्हणाला:

"माळ ! मुली, जेव्हा मी पाहतो की एक आळी माळ ! निर्मितीच्या उद्दिष्टांसाठी अनुकूल आहे, तेव्हा मला समाधान वाटते कारण मी तिच्यामध्ये पाहतो की माळ ! कार्याने त्याचा हेतू साध्य केला आहे. मला तिच्यासाठी कर्तव्य आहे असे वाटते.

"माळ ! इच्छेनुसार जगणे हे पवित्रतेचे शिखर आहे आणि कृपेत सतत उभारी होती. परंतु जो आज माझी इच्छा पूर्ण करतो आणि उद्या त्याची इच्छा कृपेने पुष्टी केली जाऊ शकत नाही: तो पुढे जातो आणि माघावर घेतो.

यामुळे त्याच्या आज्ञेचे खूप नुकसान होते.
हे देव आणि त्याच्या आज्ञेला खूप वैभवापासून वंचित ठेवते.

हे एखाद्या दिवशी श्रीमंत आणि दुसऱ्या दिवशी गरीब असल्यासारखे आहे. त्याची पुष्टी संपत्ती किंवा गरीबीत नाही.
ते कसे होईल हे कोणीही सांगू शकत नाही."

त्यानंत तो गायब झाला. थोडेच वेळात माझा कबुलीजबाब आला. मी काय लिहिले आहे ते मी त्याला सांगितले आणि.
त्यांनी मला दिलेला आदेश त्यांनी खरोखरच मागे घेतल्याचे आश्वासन दिले.

माळ ! कबुलीजबाबाच्या आज्ञेपालनात, मी आता 24 ऑक्टोबर रोजी मला समजलेल्या गोष्टींबद्दल बोलणे सुरू ठेवेन.

स्त्रीने चर्चचे प्रतीक केले .

तो एकटाच नाही तर हातपाय अपंग आहे.

जवळ तो लोटांगण घालत असला, त्याच्या शत्रूंकडून वाईट वागणूक दिली गेली आणि त्याच्या अंगात अपंग असला तरीही तो कधीही त्याची प्रतिष्ठा आणि आदरणीय स्थिती गमावत नाही.

ती बाई अंधरुणावर पडली होती ही वस्तुस्थिती मला समजली

याचा अर्थ असा की,

- जवळ तो अत्याचारित, पक्षाघात आणि त्याच्या शत्रूंनी हल्ला केला असला तरीही,
- चर्च देवाच्या पितृ गर्भाशयात शांततेत आणि सुशिक्षिततेमध्ये शाश्वत विश्रांतीसह विश्रांती घेते, जसे की त्याच्या आईच्या पोटातील मूल.

मला हे देखील समजले की पलंगाचे *डोके जे कमाल मर्यादेपर्यंत पोहोचले आहे* ते दैवी संरक्षण चिन्हांकित करते आणि चर्चला नेहमीच पाठिंबा दिला आहे.

चर्चमधील सर्व काही तिच्याकडे स्वर्गातून येते:

संस्कार, शिकवण आणि बाकी सर्व. सर्व काही स्वर्गीय, पवित्र आणि शुद्ध आहे.

स्वर्ग आणि चर्च दम्यान सतत संवाद आहे.

तो जोडला:

"तिच्यासाठी माझे दायित्व अधिक तीव्र प्रेम आहे जे तिला स्वर्गाच्या आनंदाचा आस्वाद

घेऊ देते.

दुसऱ्या शब्दात,

मी शाश्वत सत्यांच्या ज्ञानाने त्याच्या बुद्धिमत्तेचे पोषण केल्या ,

मी माणूस । सौंदर्याने तिची नजऱ्या ताजी केली,

मी माणूस । आवाजाच्या गोडीने त्याचे कान चोळतो ,

मी माणूस । चुंबनांनी त्याचे तोंड झाकले आणि

मी तिला मनापासून आलिंगन देतो .

हे सर्व मी ७ । उद्देशासाठी ते तयार केले त्याशी संबंधित आहे:

- मला ओळखा,

- माणूस । वऱ्या प्रेम केल्या आणि

- माझी सेवा केल्या."

तो गायब झाला आणि मग, माझे शरीर सोडून, मी माझा कबुलीजबाब पाहिला.

येशूने मला जे सांगितले ते मी त्याला सांगितले

मी त्याला विचारले की मी सत्याच्या मार्गावर आहे का?

त्याने उत्तर दिले: "होय, देवाबद्दल कसे बोलावे हे तुला चांगले माहित आहे. कारण जेव्हा देव बोलतो आणि आता ऐकतो,

- ऐकलेल्या शब्दांची सत्यता केवळ जाणवत नाही,

- पण ती आतून खूप हलली आहे

की केवळ देवाचा आता या शब्दांचा लेखक असू शकतो. "

आज सकाळी माझा आश्चर्य येशू आला नाही आणि मी स्वतःला सांगू लागलो: "कोण म्हणू शकेल की आपला प्रभु येत आहे किंवा त्याऐवजी शत्रू जो मला फसवू इच्छितो.

येशू ख्रिस्त मला इतक्या क्रूरपणे कसे सोडून देऊ शकतो?

मी असे विचार केल्याच ते काही क्षण माणूस । समोर प्रकट झाले. उजवा हात वऱ्या करून आणि अंगठा माणूस । तोंडावर दाबून तो मला म्हणाला:

"शांत हो, शांत हो!

७ । ने सूर्य पाहिला असेल त्याने असे म्हणणे योग्य ठरेल

- तो सूर्य नव्हता

- या विशिष्ट क्षणी तुम्ही त्याला दिसत नाही म्हणून?

सूर्य लपला आहे असे म्हणणे त्याच्यासाठी अधिक न्याय्य आणि वाजवी असेल का?

त्यानंत तो गायब झाला. पण मी त्याला दिसले नसले तरी त्याचे हात मला जाणवत होते

-मला स्पर्श,

- माणूस । तोंडाला, माणूस । मनाला आणि माणूस । हृदयाला पुन्हा पुन्हा स्पर्श केल्या. त्यामुळे मला चमक आली.

पण, ते बघता न आल्याने मला शंका येऊ लागली.

तो मला पुन्हा दिसला आणि जोडला:

"तुम्ही अजूनही समाधानी नाही का?

तुम त माझी नोकऱी उध्वस्त हो? ाचा धोका आहे. काऱण संशयात तुमच्यात शांतीचा अभाव असतो.

मी शांतीचा स्रोत आहे . जो कोणी

- तुमच्यात शांततेचा अभाव असल्याची जाणीव होईल
- तो मी आहे, शांतीचा ऱजा,
- जो तुम्हाला मार्गदर्शन कऱतो आणि तुमच्यामध्ये ऱहतो.

आह! तुम्हाला वाजवी व्हायचे नाही का?

हे खऱे आहे की मी माऱ त आऱ त सर्वकाही कऱतो आणि माऱ शिवाय काहीही साध्य होत नाही.

हे देखील खऱे आहे की मी माऱ त आऱ तमध्ये नेहमीच इच्छाशक्तीची एक लकीऱ सोडतो.

त्रस्त होऊन तू माऱ शी असलेला संबंध तोडतोस.

मग मला माझ हात ओलांडावे लागतील, काऱण मला तुमच्यामध्ये काहीही कऱू ापासून ऱेखले जाते.

तुम्ही पुन्हा शांती मिळेपर्यंत आणि माऱ शी एकरूप हो? ाची तुमची इच्छा पूर्ण होईपर्यंत मला थांबावे लागेल.